1. czytanie (1 Sm 3, 3b-10. 19)

Samuel spał w przybytku Pańskim, gdzie znajdowała się Arka Przymierza.

Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: «Oto jestem». Potem pobiegł do Helego, mówiąc mu: «Oto jestem, przecież mnie wołałeś».

Heli odrzekł: «Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać». Położył się zatem spać. Lecz Pan powtórzył wołanie: «Samuelu!»

Wstał Samuel i poszedł do Helego, mówiąc: «Oto jestem, przecież mnie wołałeś».

Odrzekł mu: «Nie wołałem cię, synu mój. Wróć i połóż się spać». Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pańskie nie było mu jeszcze objawione.

I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: «Samuelu!» Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: «Oto jestem, przecież mnie wołałeś».

Heli zrozumiał, że to Pan woła chłopca. Rzekł więc Heli do Samuela: «Idź spać! Gdyby jednak ktoś cię wołał, odpowiedz: Mów, Panie, bo sługa Twój słucha». Odszedł Samuel, położył się spać na swoim miejscu.

Przybył Pan i stanąwszy, zawołał jak poprzednim razem: «Samuelu, Samuelu!» Samuel odpowiedział: «Mów, bo sługa Twój słucha».

Samuel dorastał, a Pan był z nim. Nie pozwolił upaść żadnemu jego słowu na ziemię.

Psalm (Ps 40 (39), 2ab i 4ab. 7-8a. 8b-10 (R.: por. 8a i 9a))
Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę
Z nadzieją czekałem na Pana, *

a On pochylił się nade mną.

Włożył mi w usta pieśń nową, *

śpiew dla naszego Boga.

Nie chciałeś ofiary krwawej ani z płodów ziemi, *

lecz otwarłeś mi uszy;

nie żądałeś całopalenia i ofiary za grzechy. *

Wtedy powiedziałem: «Oto przychodzę.

W zwoju księgi jest o mnie napisane: †

Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże, *

a Twoje Prawo mieszka w moim sercu».

Głosiłem Twą sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu †

i nie powściągałem warg moich, *

o czym Ty wiesz, Panie.

2. czytanie (1 Kor 6, 13c-15a. 17-20)

Bracia: Ciało nie jest dla rozpusty, lecz dla Pana, a Pan dla ciała. Bóg zaś i Pana wskrzesił, i nas również swą mocą wskrzesi.

Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem.

Strzeżcie się rozpusty! Bo czyż jakikolwiek grzech popełniony przez człowieka jest poza ciałem? Lecz ja wam mówię, kto grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy.

Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest przybytkiem Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za wielką bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

Aklamacja (Por. J 1, 41b. 17b) - *Alleluja, alleluja, alleluja*

Znaleźliśmy Mesjasza, to znaczy Chrystusa. Łaska i prawda przyszły przez Niego.

Ewangelia (J 1, 35-42)

Jan stał wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: «Oto Baranek Boży». Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem.

Jezus zaś, odwróciwszy się i ujrzawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: «Czego szukacie?» Oni powiedzieli do Niego: «Rabbi! – to znaczy: Nauczycielu – gdzie mieszkasz?»

Odpowiedział im: «Chodźcie, a zobaczycie». Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej.

Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: «Znaleźliśmy Mesjasza» – to znaczy: Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa.

A Jezus, wejrzawszy na niego, powiedział: «Ty jesteś Szymon, syn Jana; ty będziesz nazywał się Kefas» – to znaczy: Piotr.

[35] Nazajutrz Jochanan znów stał razem z dwoma spośród swych *talmidim*. [36] Widząc przechodzącego Jeszuę, rzekł: „Patrzcie! Baranek Boży!". [37] Jego dwaj *talmidim* usłyszeli, co powiedział, i poszli za Jeszuą. [38] Jeszua obrócił się i spostrzegł, że idą za Nim, i zapytał ich: „Czego szukacie?". Powiedzieli Mu: „Rabbi! (Czyli »Nauczycielu!«). Gdzie mieszkasz?". [39] Rzekł im: „Chodźcie i zobaczcie". Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i pozostali z Nim przez całą resztę dnia, a było około czwartej po południu. [40] Jednym z tych dwóch, którzy usłyszeli Jochanana i poszli za Jeszuą, był Andrzej, brat Szim'ona Kefy.

[41] Nie zwlekając, odszukał swego brata Szim'ona i powiedział mu: „Znaleźliśmy *Masziacha*!" (słowo to oznacza „ten, który został namaszczony"). [42] Zaprowadził go do Jeszui. Patrząc na niego, Jeszua rzekł: „Ty jesteś Szim'on Bar-Jochanan. Będziesz znany jako Kefa" (imię to oznacza „skała").

[43] Nazajutrz, postanowiwszy udać się do Galil, Jeszua znalazł Filipa i powiedział: „Pójdź za mną!". [44] Filip był z Beit-Caidy, miasta Andrzeja i Kefy. [45] Filip znalazł Natan'ela i powiedział mu: „Znaleźliśmy tego, o którym napisał Mosze w *Torze*, a także Prorocy – Jeszuę Ben-Josefa z Naceret!". [46] Natan'el odrzekł mu: „Naceret? Czy może stamtąd przyjść coś

---

34 Syn Boży, tytuł odnoszący się do Mesjasza. Zob. Mt 4,3K.

35 *Talmidim*. Zob. Mt 5,1K.

38 Rabbi! (Czyli „Nauczycielu!"). Tekst grecki najpierw transliteruje hebrajskie słowo *rabbi*, a potem podaje jego znaczenie: „Nauczycielu" (gr. *Didaskale*). Słowo *rabbi* pojawia się piętnastokrotnie w greckim tekście Nowego Testamentu, zawsze w odniesieniu do Jeszui, wyjąwszy Mt 23,7-10zKK, gdzie sam Jeszua omawia to słowo.

40 Kefa. Zob. w. 42K.

41 *Masziach* [...] słowo to oznacza „ten, który został namaszczony". Zob. Mt 1,1K na temat Mesjasza. To jedno z dwóch miejsc w Nowym Testamencie, gdzie hebrajskie słowo oznaczające Mesjasza transliterowano na grekę jako *Messias* (drugie takie miejsce to 4,25). Najwyraźniej autor chciał podkreślić żydowski czy też hebrajski charakter wypowiedzi mówiącego. Angielski przekład KJV ma w tym miejscu: *Messias, which is, being interpreted, the Christ* („*Messias*, co się tłumaczy Chrystus").

42 Ty jesteś Szim'on Bar-Jochanan — takie jest twoje imię po aramejsku, Szymonie, synu Jana. W większości przekładów pojawia się „Bar-Jona", ale na podstawie głównie późnych źródeł. Bruce Metzger w *A Textual Commentary on the Greek New Testament* wyraża opinię, w myśl której jest to wynik dostosowania się kopisty do Mt 16,17; zob. Mt 16,17K.

Będziesz znany jako Kefa, gr. *Kephas*, co jest transliteracją aram. *Kefa*, a po angielsku jest zwykle oddawane jako *Cephas* (po polsku Kefas). **Imię to oznacza „skała"**, gr. *Petros*, tłumaczone zwykle na angielski jako *Peter* [na polski — Piotr]. Zob. Mt 4,18zK; 16,16zK.18zK.

Adonai — Pan, Jahwe
Beit-Ania — Betania
Beit-Caida — Betsaida
Elijahu — Eliasz
Galil — Galilea
Jarden — Jordan
Jesza'jahu — Izajasz
Jeszua — Jezus, Jozue
Jeszua Ben-Josef — Jezus syn Józefa
Jochanan Zanurzyciel — Jan Chrzciciel
Kefa — Kefas, Piotr
Masziach — Mesjasz
Naceret — Nazaret
Natan'el — Natanael
p'ruszim — faryzeusze
Ruach Ha-Kodesz — Duch Święty
Szim'on Bar-Jochanan — Szymon syn Jana
Szim'on Kefa — Szymon Piotr
talmidim — uczniowie
Tora — Nauka, Prawo, Pięcioksiąg Mojżesza

Komentarz Paulistów:

Świadectwo pierwszych uczniów Jezusa

Oczekiwanie na Chrystusa, czyli Mesjasza, jest jednym z ważnych tematów teologii judaizmu. Został on podjęty już na samym początku czwartej Ewangelii i pojawia się w różnych jej kontekstach. Najpierw Jezus jest przedstawiony w prologu jako Chrystus (J 1,17). Następnie Jan Chrzciciel, zapytany, czy jest Chrystusem, udziela negatywnej odpowiedzi (J 1,20.25). Z kolei wypowiedź Andrzeja wydaje się niezależna od wcześniejszych wzmianek. Swoje przekonanie, że Jezus jest Chrystusem, niekoniecznie musiał wynieść z kręgu Jana Chrzciciela. Podobnie jest ze świadectwem Filipa, który również nie należał do uczniów Jana (w. 45). Ewangelista dowodzi w ten sposób, że przyjęcie Jezusa jako Chrystusa dokonuje się w różnych środowiskach. Andrzej i Filip dzielą się swym odkryciem z innymi: Andrzej z Szymonem a Filip z Natanaelem. Jezus zwraca się do nich jako ktoś, kto posiada władzę: zmienia imię Szymona i daje dowód, że zna Natanaela. Relacja między Jezusem a uczniami jest więc ukształtowana już w momencie powołania. Zmieniać się może tylko ich sposób rozumienia, kim jest Jezus. Powołanie uczniów ma na celu utworzenie grona osób, którym zostanie w pełni objawiona tajemnica Syna Człowieczego. Choć Natanael wyznał wiarę w to, że Jezus jest Synem Boga i królem Izraela (w. 49), to jednak Jezus szczególnie skupia się na tytule Syna Człowieczego. Chce On objawić tę tajemnicę, nawiązując do mesjańskich oczekiwań narodu, gdyż tytuł Syna Bożego spowoduje konflikt między Jezusem a przedstawicielami judaizmu (J 19,7).

Komentarz interlinearny (na górze strony są przyciski do przechodzenia do kolejnych wersetów) – można kliknąć w link lub przekopiować adres [wg Jana 1:35 - Następnego dnia znów stała Janb wraz z dwoma spośród swoich uczniówc - Chrześcijański Portal oblubienica.eu](https://biblia.oblubienica.eu/interlinearny/index/book/4/chapter/1/verse/35/param/1)
https://biblia.oblubienica.eu/interlinearny/index/book/4/chapter/1/verse/35/param/1